

paagaende, men Byraadet kasserede Valget, og den daværende Indenrigsminister Sigurd Berg, for hvem Sagen blev indanket, resolverede, at Kassationen skulde staa ved Magt og Valget gøres om. Omvalget fandt derefter Sted, men rigtignok med det Resultat, at Demokratiets Sejr blev større, idet Stemmemforskellen ved Omvalget var langt større end ved det første Valg. Valget i Frederiksværk ligger os nærmere, det fandt Sted i 1921, den 8. Marts og havde følgende Udfald: Socialdemokratiet fik 331 Stemmer og skulde have 5 Kandidater, Liste B fik 136 Stemmer og 2 Kandidater, Liste C 103 Stemmer og 1 Kandidat, Liste D 132 Stemmer og 1 Kandidat, medens Liste E med 36 Stemmer ikke fik nogen Kandidat. Der skulde i alt vælges 9 Mand til Byraadet, og saaledes kom dette Valg til at afhænge af en Stemme ligesom Nykøbing-Falster-Valget; dog vilde Forholdet blive det, at hvis Socialdemokratiet mistede en Stemme, skulde der være Lodtrækning. Reelle Klagepunkter findes ikke fra dette Valg, hvis Papirer jeg har gennemgaaet. Man anførte, at en enkelt paa Listen opført Vælger ikke skulde have været opført, fordi vedkommende ikke var gammel nok, men man har aldrig nogen Sinde villet anerkende det som Kassationsgrund for et Valg, at der paa Valglisten enten var udeladt Personer eller opført enkelte Personer, som efter Lovens Bestemmelser strengt taget ikke skulde være der. Man har holdt sig til dette, at naar Valglisten har været fremlagt paa retmæssig Maade, og Klagefristen er udløbet, og Valglisten altsaa er endeligt berigtiget, maa det have sit Forblivende dermed.

Byraadet omstødte først Valget, og i Begrundelsen for Omstødelsen findes i Virkeligheden, saa vidt jeg har kunnet læse mig til det i Byraadets Skrivelse til Ministeriet, intet andet reelt end dette, at alle Partier undtagen Socialdemokratiet var stemt for, at Valget skulde gaa om. Ja, saadan gaar det altid her i Verden; naar man mener selv at faa en Fordel ved at ændre noget, saa er man mere tilbøjelig til at kræve Ændring, end hvis der er Udsigt til, at Ændringen vil gaa ud over en selv; det er jo menneskeligt. Betegnende for hele dette Spørgsmaal er Amtets Erklæring til Indenrigsministeriet, der lyder saaledes: „Ved at tilbagesende hoslagte med det høje Ministeriums Skrivelse af 19. f. M. — K. K. 577-1921 — fulgte Sag — i alt 6 Aktstykker — vedrørende den af Frederiksværk Byraad foretagne Omstødelse af det den 8. Marts d. A. stedfundne Byraadsvalg skal man næst at vedlægge en fra

Byraadet indhentet Erklæring med Bilag tjenstligst udtale, at det efter Amtets Formening kan være tvivlsomt, om der efter de for politiske Valg gældende Regler vilde have været fundet Føje til at kassere Valget, og man skal derfor indskrænke sig til at henstille Afgørelsen“, det vil altsaa sige, at Amtet i Virkeligheden tydeligt og klart udtalte, at Valget ikke burde have været omstødt. Men den daværende Indenrigsminister Sigurd Berg erklærede, at han ikke vilde godkende Valget, da der kun var 1 Stemmes Forskel. Men mig bekendt var der ingen, der rettede nogen Forespørgsel til den daværende Indenrigsminister, fordi han gjorde dette, uagtet der efter min Overbevisning aldeles ikke forelaa noget virkeligt reelt Holdepunkt for at omstøde dette Valg. Men den daværende Indenrigsminister havde maaske taget forskellige Forhold i Betragtning, som jeg ikke kan se noget om i Aktstykkerne; han har i alt Fald kasseret Valget, og han har været berettiget til at gøre det, saaledes som Lovens Bestemmelser var, hans Afgørelse var den endelige, og man lod det blive ved denne Afgørelse uden at klage derover.

Jeg skal ikke paa nogen Maade, hvad der ogsaa vil fremgaa af mine Udtalelser nu, kritisere tidligere Indenrigsminister Sigurd Bergs Afgørelse af de tvende Valg, jeg har kun villet pege paa Fortilfældene og sammenstille dem med det foreliggende Tilfælde. Jeg mener mig fuldt saa berettiget til at handle, som jeg har gjort, alle Forhold tagne i Betragtning, som den tidligere Indenrigsminister Berg var med Hensyn til sin Afgørelse af Valgene i Slagelse og Frederiksværk. Det kan dog til syvende og sidst ikke være nogen Ulykke, at der skal være et Omvalg. Af de mange kasserede Sogneraadsvag vil man se, at Amerterne betragter det som rimeligt, at man lader Valget gaa om, naar der er Uoverensstemmelse, naar Parterne ikke kan enes, naar der foreligger Klager, og naar der er tvivlsomme Spørgsmaal. Der er saa meget mere Grund til at gøre det, som der jo kun derved kan skabes Ro om Spørgsmaalet. Jeg tror ikke, det vil være behageligt for et Byraad at lade dette Spørgsmaal staa uafgjort i de 4 Aar, indtil næste Valg finder Sted, thi Parterne bestrider gensidigt hinandens Kompetence til at sidde inde med Førerskabet, til at sidde inde med Flertallet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at der ikke havde fundet nogen Krænkelse af Valgforetagelsen Sted. Dette er ikke rigtigt, jeg har allerede fremført, at man har nægtet de 2 blinde Vælgere at